

Arrest

nr. 128 534 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 10 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. U werd op 15 februari 1992 geboren in de wijk Minière in de gemeente Ratoma in Conakry waar u met uw moeder, uw twee oudere broers (T.I.) en (M.) en uw oudere zus (R.), uw vader en diens tweede vrouw en kinderen woonde. Uw vader stierf in 2006, uw moeder is nooit hertrouwd. (R.) is ondertussen getrouwd en woont met haar man en kinderen in Sonfoniyah. (M.) verhuisde naar Saoedi-Arabië om er als taxichauffeur te werken. (T.I.) ging met zijn vrouw en kinderen voor zeven jaar naar Mauritanië en kwam in 2010 terug naar Conakry.

Zelf werd u in 2008 ongepland zwanger en op 4 april beviel u van uw dochter (Y.). Sindsdien hebt geen relatie meer met de vader van uw kind maar u bleef hem wel regelmatig zien. U bleef met uw dochter in het ouderlijk huis wonen en hoewel een buitenechtelijk kind niet echt in lijn is met de regels van de islam maakte niemand hier grote problemen rond.

Toen uw broer in september 2010 terug keerde uit Mauritanië veranderde de situatie echter. Hij bleek volledig geradicaliseerd te zijn en was heel kwaad op u omdat u een buitenechtelijk kind kreeg en op uw moeder omdat zij hem hierover nooit iets had verteld. Hij reageerde furieus, beval u onmiddellijk uw spullen te pakken en het huis te verlaten en dreigde u, uw dochter en de vader van uw dochter te vermoorden. Uw moeder probeerde hem te kalmeren, maar zonder resultaat. Uiteindelijk vluchtte u met uw dochter naar de burens. Daar bleef u een vijftal dagen alvorens ook de buurvrouw de situatie te link vond en uw moeder vroeg een andere oplossing voor u te vinden. Hierop ging u met uw dochter naar de nicht van uw vader, (M.) (hierna uw naamgenote). Uw broer reageerde opnieuw furieus, deze keer omdat hij niet wist waar u was. Hij bedreigde uw moeder en uw zus en beschuldigde hen ervan u te hebben geholpen.

Uw moeder trachtte tevergeefs de situatie te kalmeren. Ook de burens probeerden op uw broer in te praten, maar zonder resultaat. Uw moeder riep de hulp in van de ouderen van de moskee maar ook zij vingen bot. Uw broer was niet te vermurwen. Na twee maanden kantelde de situatie echter lichtjes, uw broer gaf u toestemming terug thuis te komen wonen. Dit gold echter niet voor uw dochter, hij kon niet in hetzelfde huis wonen met een buitenechtelijk kind. Aanvankelijk weigerde u maar uw moeder zei dat u nu niet zo moeilijk moest doen, zij had immers hemel en aarde bewogen om uw broer op andere gedachten te brengen. U gaf toe en ging terug naar huis, uw dochter liet u achter bij uw naamgenote.

Uw leven thuis veranderde echter compleet. Uw broer had al uw oude kledij verbrand, vanaf nu moest u lange jurken dragen en steeds volledig gesluierd zijn. U mocht niet meer naar buiten en moest u bezig houden met het huishouden en de Koran. U mocht ook geen bezoek ontvangen. Na twee weken wilde u echter uw dochter wel eens gaan bezoeken. U profiteerde van de situatie toen uw broer het huis verliet en glipte stiekem naar buiten. Toen u terug kwam was uw broer echter weer thuis en razend omdat u hem niet had gehoorzaamd. Hij mishandelde u. Sindsdien ging u niet meer naar buiten.

Op een dag kwam uw broer naar u toe en zei dat hij een man voor u had gevonden: (T.T.S.). U weigerde, u wilde niet met een oude man trouwen waar u niet eens van hield. Uw broer zei dat hij u niet om uw mening vroeg maar u louter informeerde over het feit dat u met deze man zou trouwen. De volgende dag op 25 februari 2012 werd het traditionele en religieuze huwelijk gesloten en ging u bij uw echtgenoot wonen. Het leven daar was gelijkaardig aan het leven bij uw broer. U mocht niet naar buiten, hield zich enkel bezig met het huishouden.

Uw man ging echter regelmatig op missie. U profiteerde van de gelegenheid om andere kleren aan te trekken, naar buiten te gaan en vrienden te ontmoeten. Op 29 augustus 2012 keerde uw man echter vroeger terug en volgde u. Toen hij zag dat u zich had omgekleed kwam hij tevoorschijn en begon hij u uit te schelden. Hij zei dat hij nu alles wel begreep, dat u zich omkleedde wanneer hij er niet was en andere mannen ging bezoeken. Hij scheurde alle kleren van uw lijf sloeg u zo hard dat omstaanders tussenbeide kwamen. Iemand nam u mee naar huis en gaf u kleren om aan te trekken. U belde toen naar uw vriendje, de vader van uw dochter. Hij kwam u ophalen en samen vertrokken jullie naar Koya waar jullie bij een vriend van hem verbleven.

Twee maanden later, op 7 november 2012, werd uw vriend aangevallen door onbekenden. Toen u dit hoorde vertrok u onmiddellijk uit Koya en ging opnieuw naar uw naamgenote. Sindsdien hoorde u niets meer van uw vriend. Uw naamgenote liet u weten dat uw broer en echtgenoot bijna dagelijks bij haar aan de deur stonden en liet u onderduiken bij een buurvrouw. Ondertussen regelde zij uw vertrek uit Guinee. Op 24 november 2012 nam u het vliegtuig naar België waar u vervolgens asiel aanvraagde.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vervolgd en vermoord door uw broer (T.I.B.) en uw echtgenoot (T.T.S.).

U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit of reisweg. Ter staving van uw asielrelaas legt u een medisch attest neer dat op 7 februari 2014 te Rendeux-Haut (België) werd afgeleverd door Dr. (A.W.). Hiermee wilt u aantonen dat u nog steeds een litteken hebt als gevolg van mishandeling door uw broer in 2012.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in uw land op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Vooreerst legt u geen enkel bewijsstuk neer ter ondersteuning van uw identiteit en van uw reisweg. Ter ondersteuning van de door u ingeroepen feiten legt u een medisch attest neer.

Het medisch attest dat u neerlegt werd twee weken voor uw gehoor bij het CGVS en twee jaar na de feiten afgeleverd. In dit attest wordt gewag gemaakt van een litteken op uw linker kuit, naar u verklaart als gevolg van mishandeling door uw broer. Dit attest toont echter niet aan wanneer of onder welke omstandigheden u dit letsel opliep en kan aldus op zich de door u ingeroepen feiten niet bevestigen. Dit attest kan slechts een bewijswaarde hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig en plausibel relaas, hetgeen – zoals hieronder zal blijken – in casu niet het geval is.

U legt verder geen enkel document neer. Wanneer u gevraagd wordt naar uw identiteitskaart, geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter, documenten i.v.m. uw huwelijk, de overlijdensakte van uw vader, enig document dat uw asielrelaas kan ondersteunen antwoordt u dat u deze documenten nooit gehad hebt en ze aldus niet kunt neerleggen (gehoor CGVS, pg.6; pg.13). Dit is echter weinig waarschijnlijk. Een identiteitskaart is verplicht in Guinee voor iedereen vanaf de leeftijd van 18 jaar. Het feit dat u in de hoofdstad woonde, dat uw vader veel geld had en dat uw beide broers in het buitenland zijn gaan wonen (gehoor CGVS, pg.3) en dus hoogstwaarschijnlijk een internationaal paspoort hebben maken het eens te meer onwaarschijnlijk dat u nooit een identiteitskaart zou hebben gehad. Hetzelfde geldt voor uw geboorteakte en die van uw dochter en de overlijdensakte van uw vader. Het feit dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt ter ondersteuning van uw identiteit en het kader waarbinnen zich uw asielrelaas afspeelt zonder dat u hiervoor een bevredigende verklaring geeft tast uw algemene geloofwaardigheid aan die nochtans belangrijk is bij de overweging of het voordeel van de twijfel kan worden toegekend voor wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw asielrelaas betreft resten er slechts uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen.

U legt geen enkel bewijs neer ter staving van het kader waarbinnen uw asielrelaas zich afspeelt en ook uw verklaringen hierover laten te wensen over.

De drie kernelementen waartegen uw asielrelaas zich afspeelt zijn (1) de dood van uw vader; (2) de geboorte van uw buitenechtelijke dochter; en (3) de terugkeer van uw broer uit Mauritanië. Als gevolg hiervan had uw broer de verantwoordelijkheid over u en kon hij aldus beslissen om u gedwongen uit te huwelijken. Door de gebeurtenissen die hierop volgden moest u uw land ontvluchten.

Hoewel het duidelijk mag zijn dat deze drie elementen bepalend zijn voor uw asielrelaas legt u hiervan geen enkel bewijs neer. Zoals hierboven aangehaald legt u noch de geboorteakte van uw dochter noch de overlijdensakte van uw vader neer en geeft u geen bevredigende verklaring voor het ontbreken van deze documenten. Uw bewering als zou uw vader in 2006 gestorven zijn en uw dochter in 2008 geboren rust dus louter en alleen op uw verklaringen. Bovendien kunt u geenszins een bevredigende uitleg geven over hoe uw moeder financieel rond kwam na de dood van uw vader. U verklaart dat uw vader veel geld had en dat uw moeder dat geld na zijn dood gebruikte. Verder verkocht ze ook kleine dingen in de wijk (gehoor CGVS, pg.3; pg.13). Zelf hebt u nooit gewerkt (gehoor CGVS, pg.5) en uw beide broers woonden in het buitenland (gehoor CGVS, pg.3). U verklaart dat u ooms langs vaders- noch moederskant had die het gezin steunden na de dood van uw vader. Er zou wel een oom langs vaderskant zijn geweest maar die zagen jullie bijna nooit (gehoor CGVS, pg.13). Het is echter weinig waarschijnlijk dat jullie gezin sinds 2006 louter op de erfenis van uw vader en de verkoop van kleine dingen in de wijk door uw moeder overleefde. Dit doet vermoeden dat er ofwel iets niet klopt aan uw verklaringen omtrent de dood van uw vader ofwel dat u geen zicht wilt geven op het netwerk waar u eventueel steun had kunnen zoeken bij uw latere problemen.

Wat uw broer betreft blijven uw verklaringen vaag en weinig overtuigend. U verklaart dat hij in 2010 terug kwam nadat hij zeven jaar in Mauritanië had gewoond, maar u kunt niet zeggen in welk jaar hij vertrok of hoe oud u toen ongeveer was (gehoor CGVS, pg.3). U weet niet waarom hij naar Mauritanië vertrok of wat hij daar deed (gehoor CGVS, pg.3), noch met wie hij naar daar ging (gehoor CGVS, pg.4). U weet ook niet waar hij ergens woonde en of hij nog van plan is terug te gaan naar Mauritanië (gehoor CGVS, pg.4-5). Het feit dat u geen flauw idee hebt van wat uw oudste broer zeven jaar lang deed in Mauritanië en dat u uw moeder hier zelfs nooit naar hebt gevraagd (gehoor CGVS, pg.3) ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou uw broer effectief zeven jaar in Mauritanië hebben gewoond.

U verklaart verder dat uw moeder hem niets vertelde over de geboorte van uw dochter omdat ze bang was voor zijn reactie (gehoor CGVS, pg.5). Uw broer zou nochtans snel op de hoogte zijn als hij terug kwam naar Guinee, het was dus naïef van uw moeder om te denken dat ze dit voor hem verborgen kon houden. Bovendien verklaart u later dat uw broer geradicaliseerd terug kwam van Mauritanië en dat hij voordien nooit zo zou hebben gereageerd op het feit dat u een buitenechtelijke dochter kreeg (gehoor CGVS, pg.6). Erop gewezen dat uw moeder dan toch geen reden had om dit voor hem te verzwijgen zegt u dat ze tijdens telefoongesprekken 'aan zijn manier van praten' had gemerkt dat hij veranderd was. U kunt echter geenszins verklaren hoe uit iemands manier van praten

kan worden afgeleid dat hij geradicaliseerd is. U hebt het op geen enkel moment over de inhoud van de gesprekken maar houdt vast dat het aan 'zijn manier van praten' lag (gehoor CGVS, pg.6). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou uw broer geradicaliseerd terug gekomen zijn uit Mauritanië en niet hebben geweten dat u in tussentijd een dochter had gekregen.

Het feit dat er over deze drie kernelementen waartegen uw verhaal zich afspeelt reeds onduidelijkheid bestaat ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verdere verklaringen.

Uw verklaringen wat betreft de reactie van uw broer bij zijn terugkomst uit Mauritanië zijn weinig aannemelijk.

U verklaart dat hij schreeuwde dat u onmiddellijk uw spullen moest pakken en het huis diende te verlaten, maar ook dat hij dreigde u te onthoofden (gehoor CGVS, pg.8). Dit zijn vooreerst al twee verschillende dingen. Blijkbaar wilde hij u dan toch niet vermoorden want u slaagde erin om uw dochter te nemen en het huis te verlaten (gehoor CGVS, pg.8). Indien uw broer u werkelijk wilde vermoorden of u tenminste bij zich wilde houden is het weinig aannemelijk dat u met uw dochter het huis zou kunnen verlaten op het moment dat uw broer daar ook aanwezig was. Hij liet u dus blijkbaar vertrekken. Vervolgens zocht uw broer u overal en was furieus omdat hij u nergens kon vinden (gehoor CGVS, pg.8). Het is vooreerst al vreemd te noemen dat hij u eerst het huis uitstuurt en vervolgens kwaad is omdat u bent vertrokken. Verder is het ook weinig aannemelijk dat hij u helemaal nergens kon vinden, gezien u gewoon bij de burens was (gehoor CGVS, pg.8).

Omdat ze er zelf niet in slaagde haar zoon te kalmeren riep uw moeder de hulp van de ouderen van de moskee in (gehoor CGVS, pg.8). Aanvankelijk weigerden zij te bemiddelen omdat uw broer "geen respect had voor zijn eigen moeder" (gehoor CGVS, pg.8). Dit is eveneens een zeer vreemde reactie. In dit geval van een fundamenteel gebrek aan respect ten opzichte van een ouder, toch een belangrijk aspect van de islam, zouden zij net wel tussenbeide moeten komen. Ook het feit dat uw broer helemaal niet naar de ouderen van de moskee wilde luisteren verbaast (gehoor CGVS, pg.8). Indien hij werkelijk zo streng gelovig was zou hij net veel respect voor hen moeten hebben en hun mening naar waarde moeten schatten.

Verder is het ook vreemd dat het meer dan een jaar duurde voordat uw broer u uithuwelijkte. Hij kwam terug in september 2010 waarna u twee maanden bij uw naamgenote verbleef (gehoor CGVS, pg.8). In november 2010 ging u dus opnieuw thuis wonen. Toch duurde het nog tot 24 februari 2012 voordat uw broer een geschikte huwelijkskandidaat had gevonden waarop u daags nadien in het huwelijksbootje stapte (gehoor CGVS, pg.4). Het feit dat het 15 maanden duurde voordat uw broer u uithuwelijkte doet twijfels reizen over het feit dat hij het zo verschrikkelijk erg vond dat zijn zus een ongetrouwde vrouw met een buitenechtelijk kind was. In dat geval lijkt het aannemelijk te stellen dat hij geen 15 maanden zou wachten alvorens u uit te huwelijken.

Bovendien is het uit verklaringen niet duidelijk waarom uw echtgenoot met jullie huwelijk heeft ingestemd.

U verklaart dat deze man met u huwde op vraag van uw broer (gehoor CGVS, pg.4, pg.11) en dat jullie elkaar nog nooit gezien hadden voor jullie trouwdag (gehoor CGVS, pg.4). U praat nergens over een bruidsschat, familiebanden of een persoonlijke voorkeur van deze man voor u. Het is weinig waarschijnlijk dat deze man zou instemmen met een huwelijk met een vrouw die duidelijk geen maagd meer is, die een buitenechtelijk kind heeft en die hij bovendien nog nooit heeft gezien, louter en alleen omdat haar broer het hem gevraagd heeft. Bovendien verklaart u dat hij u constant beledigde. Hij zei dat hij niet van u hield, dat hij niks van u moest hebben, dat u te jong met mannen was begonnen en geen serieuze vrouw was, dat u een buitenechteling kind had, etc. (gehoor CGVS, pg.9; pg.12). Al die dingen wist hij al voordat hij met u trouwde, het is dan ook moeilijk in te schatten waarom hij ingestemd zou hebben met het huwelijk. Het feit dat het niet duidelijk is waarom uw echtgenoot met u zou zijn getrouwd en vooral dat u hier geen afdoende verklaring voor kunt geven ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Ook over uw huwelijk zelf legt u vage, oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen af.

Over uw huwelijksfeest verklaart u: "Dat was een heel eenvoudig huwelijk omdat ik tegen het huwelijk was. Ik werd gedwongen. Op de dag van het huwelijk 's ochtends kwamen ze mij ophalen. Ze deden de religieuze rituelen en brachten me bij die man." (gehoor CGVS, pg.4). Dit is een wel zeer summiere beschrijving van uw huwelijksdag. U verklaart daarna bovendien dat de burens, de vrienden van uw vader en de vriendinnen van uw moeder aanwezig waren op het huwelijk (gehoor CGVS, pg.4). Dit strookt niet met de eenvoud van de ceremonie die u aanvankelijk schetste. U verklaart dat u uw echtgenoot voor het huwelijk nog nooit gezien had en dat u slechts daags voor het huwelijk werd geïnformeerd (gehoor CGVS, pg.4). Dit is echter weinig aannemelijk gezien het huwelijk in Guinee in belangrijke ceremonie en verbintenis tussen twee families is waaraan gewoonlijk heel wat voorbereidingstijd vooraf gaat (zie SRB Guinee 'Le mariage', toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien geeft u zelf aan dat naast familie ook burens en vrienden waren uitgenodigd, hetgeen impliceert dat het geen klein feest was dat dus zeker wel enige voorbereiding vroeg.

Wanneer u gevraagd wordt een beschrijving te geven van uw echtgenoot zijn uw verklaringen oppervlakkig en weinig doorleefd. Zelfs na herhaaldelijk aandringen, komt u niet verder dan dat hij een slecht persoon was, dezelfde religie als uw broer had, veel over de islam praatte en u constant beledigde (gehoor CGVS, pg.12). Over uw leven als echtgenote kan u enkel zeggen dat u nooit naar buiten mocht, enkel het huishouden deed en eten klaarmaakte en dat uw echtgenoot u mishandelde (gehoor CGVS, pg.11-12). Op deze vlakken spreekt u zichzelf echter tegen. Wanneer u wordt gevraagd waar u de ingrediënten voor uw maaltijden dan haalde, als u nooit naar buiten mocht, zegt u vervolgens dat u wel naar buiten mocht als u gesluierd was (gehoor CGVS, pg.12). Ook over de mishandelingen door uw echtgenoot bent u niet duidelijk. U verklaart dat hij u mishandelde (gehoor CGVS, pg.12). U verklaart dat hij naar uw broer belde bij problemen en dat uw broer hem zei dat hij u moest slaan als u niet gehoorzaamde (gehoor CGVS, pg.12). Daarna zegt u dat uw echtgenoot u zei dat hij u wegens uw broer niet kon mishandelen maar dat hij u wel beledigde (gehoor CGVS, pg.12). U verklaarde net daarvoor echter dat uw broer uw echtgenoot toestemming gaf, waarom zou uw echtgenoot u dan zeggen dat hij u wegens uw broer niet kon mishandelen? Deze verklaringen zijn geenszins eenduidig en ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten.

Verder zijn er ook enkele tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Bij DVZ verklaarde u dat er enkel een traditioneel huwelijk werd gesloten (vragenlijst CGVS, pg.5) terwijl u bij het CGVS verklaarde dat u traditioneel én religieus bent gehuwd (gehoor CGVS, pg.4). Bovendien vernoemde u de woonplaats van uw echtgenoot in Hamdallaye niet wanneer u gevraagd werd uw verschillende woonplaatsen op te sommen vanaf uw geboorte tot nu. U verklaart tijdens uw gesprek op het CGVS tot driemaal toe dat u tot op de dag van uw vertrek uit Guinee met uw ouders in Minière woonde (gehoor CGVS, pg.3), alsook tijdens uw gesprek bij DVZ (vragenlijst CGVS, pg.4). Later verklaart u echter zes maanden met uw echtgenoot te hebben samen gewoond, vanaf uw huwelijk op 25 februari 2012 tot 29 augustus 2012 (gehoor CGVS, pg.4; pg.10). Bovendien vermeldde u bij DVZ wél uw onderduikadres in Sonfoniyah maar niet de woonplaats van uw echtgenoot waar u tijdens uw huwelijk woonde. Gevraagd naar een verklaring voor deze tegenstrijdigheid zegt u dat u vergeten was dat u zes maanden met uw echtgenoot in Hamdallaye woonde (gehoor CGVS, pg.4). Het hoeft geen betoog dat dit geen afdoende verklaring is. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten als zou u na uw gedwongen huwelijk zes maanden bij uw echtgenoot hebben gewoond ondermijnd.

Ook over (M.B.), de vader van uw dochter, legt u weinig geloofwaardige verklaringen af.

Vooreerst vermeldt u hem niet tijdens het eerste deel van het gesprek bij het CGVS. Nadat u werd gevraagd naar uw ouders, broers, zussen, echtgenoot, beste vriendin en dochter vroeg men u of er nog iemand was in Guinee die belangrijk was voor u en waar nog niet over werd gesproken. U vernoemt vervolgens de tweede vrouw van uw vader en haar kinderen (gehoor CGVS, pg.5) terwijl deze niets met uw vervolgingsverhaal te maken hebben, maar laat (M.B.) achterwege terwijl u wel twee maanden met hem bent gevluht voor uw man (gehoor CGVS, pg.9-10). Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u deze persoon, die zowel in uw leven als in uw vervolgingsverhaal een belangrijke rol speelt, gewoon vergeet te vermelden.

U verklaart dat u na de geboorte van uw dochter geen relatie meer had met (M.B.) maar dat u hem nog een tweetal keer per maand zag. Toch belde u meteen naar hem nadat u door uw man werd betrapt, hoewel uw naamgenote op dat moment uw dochter opving en u eerder al bij haar ondergedoken leefde. Gevraagd naar waarom u (M.B.) belde en niet uw naamgenote antwoordt u eerst dat uw naamgenote op dat moment niet thuis was. Gevraagd naar hoe u dat kon weten verandert u uw verklaring en zegt u dat het een te groot risico was om naar uw naamgenote te gaan (gehoor CGVS, pg.10). Het is weinig aannemelijk dat u zich naar uw ex-vriend zou richten voor hulp terwijl u al vier jaar geen relatie meer met hem had, hem slechts twee keer per maand zag en uw naamgenote u eerder al uit de nood had geholpen en bovendien uw dochter opving. Het feit dat u hiervoor ook geen afdoende verklaring kan geven ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaart dat u met uw ex-vriend twee maanden in Koya verbleef bij een vriend van hem, en dat hij daar op 7 november 2012 door onbekenden werd aangevallen (gehoor CGVS, pg.9, pg.11). Vervolgens bent u meteen terug naar Conakry gegaan en zocht u onderdak bij uw naamgenote (gehoor CGVS, pg.9; pg.11). U hebt geen idee wat er sindsdien van uw ex-vriend geworden is (gehoor CGVS, pg.11). Het is zeer vreemd dat u – nadat de vader van uw dochter met wie u al twee maanden ondergedoken leefde door onbekenden in elkaar wordt geslagen – niet eens informeert naar zijn lot. U zegt dat u de mogelijkheid niet had om dat te doen (gehoor CGVS, pg.11), maar dat dit valt sterk te betwijfelen. Zelfs als zijn telefoonnummer niet meer werkte, zoals u zegt (gehoor CGVS, pg.11), is het weinig waarschijnlijk dat u geen enkele gemeenschappelijke kennis kon bereiken om naar zijn toestand te informeren. Uw passieve en bijgevolg weinig aannemelijk reactie op wat er met (M.B.) gebeurde ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U zegt verder dat u geen contact meer hebt met uw familie maar enkel met uw naamgenote (M.B.).

Uw moeder heeft het steeds voor u opgenomen. Ze probeerde op uw broer in te praten, smeekte de ouderen van de moskee twee maanden lang om haar te helpen uw broer op andere gedachten te brengen, hielp u onderduiken bij de burens, etc. Het is dan ook vreemd dat u op dit moment geen enkel contact meer hebt met uw moeder. U verklaart dat jullie elkaar niet durven te bellen (gehoor CGVS, pg.5). Het risico dat jullie zouden lopen is echter verwaarloosbaar. Er kan worden aangenomen dat uw broer niet in de mogelijkheid is elke telefoon in Guinee af te luisteren, en bovendien verklaart u dat uw moeder niet meer thuis woont maar bij een vriendin (gehoor CGVS, pg.5). U kan aldus geen afdoende verklaring geven voor het gebrek aan contact met uw moeder.

U zegt dat u geregeld contact hebt met (M.B.). Dit is aannemelijk gezien zij op dit moment voor uw dochter zou zorgen. Hierbij moet wel opnieuw worden opgemerkt dat u doorheen uw verhaal erg veel vertrouwen in (M.B.) laat blijken, behalve op het moment dat u effectief moest vluchten van uw man. Dan richt u zich tot uw ex-vriend. Bovendien vertrekt u met hem naar Koya, in het binnenland van Guinee, zonder uw dochttertje mee te nemen. Ook dit is op zijn minst vreemd te noemen. Van een moeder die al zo lang gescheiden is van haar kind kan verwacht worden dat ze alles doet op haar dochter op zijn minst mee te nemen wanneer ze met de vader van het kind naar het binnenland van Guinee reist.

Alle voorgaande vaststellingen in overweging genomen moet worden geconcludeerd dat u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, niet aannemelijk heeft gemaakt. Zij kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het er immers over eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlamentsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Tevens verwijst zij naar artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Zij bevestigt dat zij nooit beschikte over documenten als een geboorteakte, identiteitskaart, geboorteakte voor haar dochter, documenten in verband met haar huwelijk en de overlijdensakte van haar vader. In Guinee zijn er mensen die geen geboorteakte hebben gezien het er niet verplicht is om aangifte te doen van een geboorte. Bijgevolg heeft zij ook geen identiteitskaart. Haar dochttertje werd thuis geboren en de geboorte werd niet aangegeven. Documenten van haar huwelijk heeft zij niet omdat zij enkel religieus (of traditioneel) huwde. Wel heeft zij een medisch attest neergelegd dat haar verwondingen attesteert. De motivering over het weinig waarschijnlijke karakter van het overleven van haar gezin na de dood van haar vader betreft een subjectieve interpretatie van de feiten. Het louter in twijfel trekken van verzoeksters verklaringen volstaat niet om de beslissing te motiveren.

Verzoekster verwijst inzake het verblijf van haar broer in Mauritanië naar haar gezegden tijdens het gehoor. Het is in haar cultuur niet gebruikelijk om zich te bemoeien met wat een man doet.

Haar moeder vertelde haar zwangerschap niet aan haar broer omdat zij bang was van diens reactie. Verzoekster heeft dit voldoende toegelicht.

Verzoekster stelt inzake de reactie van haar broer op doorleefde wijze en zonder tegenstrijdigheden te hebben weergegeven wat de redenen van haar vertrek zijn. Haar broer is radicaal en tot alles in staat. Haar moeder riep de hulp in van de ouderen van de moskee maar haar broer luisterde niet naar hen. Verzoekster bevestigt dat haar broer haar na vijftien maanden uithuwelijkte.

Verzoekster bevestigt de feiten en kan niet zeggen waarom haar echtgenoot met het huwelijk instemde. Dat zij dit niet kan verklaren, betekent niet dat haar relaas ongeloofwaardig zou zijn.

Verzoekster herhaalt dat haar huwelijk gedwongen was en dat er daarom geen grote festiviteiten waren. Over haar echtgenoot kan zij niet veel vertellen. Er was geen echte relatie, zij werd mishandeld en zij mocht enkel buiten komen om boodschappen te doen.

Inzake de zogenaamde tegenstrijdigheden, licht verzoekster toe dat een traditioneel huwelijk hetzelfde is als een religieus huwelijk.

Dat zij tot driemaal toe zou hebben verklaard tot op de dag van haar vertrek bij haar ouders te hebben gewoond, is met de haren gegrepen. Verzoekster heeft de vraag naar haar woonplaats begrepen als de vraag naar haar domicilie of haar voornaamste verblijfplaats. Verzoekster bevestigt zes maanden bij haar man te hebben gewoond, doch zij woonde eerder in een gevangenis, zag dit niet als thuis en beschouwde dit niet als woonplaats.

Verzoekster bevestigt hulp te hebben gezocht bij haar ex-vriend, de vader van haar dochter. Zij hadden nog een goed contact. Zij vreesde dat zij bij haar naamgenote gevonden zou worden.

Verzoekster bevestigt dat haar ex-vriend werd aangevallen. Zij heeft met hem geen contact meer en heeft geen nieuws.

Verzoekster bevestigt enkel contact te hebben met haar naamgenote en niet met haar mama. Haar mama heeft zelf te veel problemen en woont nu bij een vriendin. Het werd afgesproken dat zij niet meer zou bellen.

Verzoekster bevestigt nog dat zij zonder haar dochtertje vluchtte. Dat was te gevaarlijk voor een kind en zij was zelf ten einde raad.

2.2. Verzoekster legt geen documenten neer ter ondersteuning van haar voorgehouden identiteit, herkomst en nationaliteit. Waar zij aanvoert dat het aangeven van geboortes niet verplicht is in Guinee, dient te worden opgemerkt dat zij deze blote bewering niet staft aan de hand van enig begin van informatie. Aldus kan zij hiermee geenszins weerleggen dat een identiteitskaart, zoals gesteld wordt in de bestreden beslissing, in Guinee verplicht is voor iedereen vanaf de leeftijd van 18 jaar.

Verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij ter adstructie van haar voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat zij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Dit klemt des te meer daar zij over haar reisweg vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Hoewel haar naamgenote en niet deze reis betaalde, wist zij niet hoeveel deze heeft gekost. De smokkelaar was haar eveneens onbekend. Voorts kon zij niet preciseren met welke vliegtuigmaatschappij zij zou hebben gereisd. Daarenboven kon zij niet de minste duiding geven omtrent de documenten die voor haar reis zouden zijn gebruikt. Waar zij een tussenlanding zou hebben gemaakt, wist zij evenmin (administratief dossier, stuk12, verklaring, nr.35; stuk 13).

Evenmin staft verzoekster het overlijden van haar vader. Verder legt zij niet het minste begin van bewijs neer ter staving van een aantal kernelementen in haar relaas, met name de geboorte van haar dochter en haar gedwongen huwelijk.

Verzoekster stelt ingevolge haar buitenhuwelijkse kind problemen te hebben gekregen met haar broer wanneer deze terugkeerde uit Mauritanië. Uit haar gezegden blijkt echter dat zij over deze broer en diens verblijf in Mauritanië erg vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde. Zij kon niet preciseren in welk jaar deze vertrok of hoe oud zij toen was, wist niet waarom hij naar Mauritanië ging of wat hij daar deed en wist evenmin met wie hij naar daar ging. Waar hij woonde en of hij van plan was om nog terug te gaan wist verzoekster ook niet. Bovendien bleek zij hierover niet enkel geen flauw idee te hebben, doch bleek zij haar moeder, die in contact stond met haar broer, hiernaar zelfs nooit te hebben gevraagd. De blote bewering dat het in haar cultuur niet gebruikelijk is om zich te bemoeien met wat een man doet, kan verzoeksters vage verklaringen niet verklaren. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat binnen verzoeksters gezin gesproken werd over het verblijf en de lotgevallen van haar broer in Mauritanië en dat zij het hierover met haar moeder zou hebben gehad.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeksters broer geradicaliseerd zou zijn teruggekomen van Mauritanië en niet zou hebben geweten dat verzoekster in tussentijd een (buitenhuwelijkse) dochter zou hebben gekregen. Verzoekster komt in deze niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van haar gezegden bij het CGVS, hetgeen niet dienstig is om afbreuk te doen aan de voormelde motivering.

Verzoekster komt andermaal niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van haar verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS, terwijl in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze wordt gemotiveerd dat (i) haar verklaringen over de reactie van haar broer na diens terugkomst uit Mauritanië niet aannemelijk zijn; (ii) het niet geloofwaardig is dat de ouderen van de moskee aanvankelijk zouden hebben geweigerd om te bemiddelen en het evenmin aannemelijk is dat haar broer naar deze ouderen helemaal niet zou hebben willen luisteren; (iii) het, indien deze het daadwerkelijk zo erg vond dat zij een ongetrouwde vrouw met een ongehuwd kind was, bevreedend is dat het vijftien maanden zou hebben geduurd alvorens haar broer haar zou hebben uitgehuwelijkt; (iv) het niet duidelijk is waarom haar echtgenoot met het huwelijk zou hebben ingestemd en verzoekster hiervoor geen afdoende verklaring kon geven. De loutere herhaling en bevestiging van en volharding in haar eerdere verklaringen is niet van die aard dat zij dienstig afbreuk kan doen aan de voormelde motivering. Deze vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat zij niet in staat was om een doorleefde beschrijving te geven van haar echtgenoot en van haar leven als diens vrouw, alsmede dat zij zich over haar leven als echtgenote herhaald tegensprak. Dat hun relatie slecht was, kan deze vaststellingen geenszins verklaren.

Daarenboven legde verzoekster, zoals blijkt uit de verklaringen die in dit kader met recht worden weergegeven in de bestreden beslissing, weldegelijk tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van haar relaas ernstig ondermijnen. Zij verklaarde immers zowel bij de DVZ als bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS duidelijk dat zij tot aan haar vertrek uit Guinee bij haar ouders in Minière woonde, terwijl zij later tijdens het gehoor bij het CGVS beweerde zes maanden te hebben samengewoond met haar echtgenoot. De *post factum* bewering dat zij de vraag zou hebben begrepen als vraag naar haar domicilie en dat zij haar echtelijke woonst niet als woonplaats beschouwde kan niet worden aangenomen. Verzoekster bood deze verklaring immers niet wanneer haar bij het CGVS werd gevraagd waarom zij haar samenwonen met haar echtgenoot bij de aanvang van het gehoor niet vermeldde. Aldaar gaf zij slechts aan: *"Ik was het vergeten"* en bevestigde zij dat zij was vergeten dat zij zes maanden in Hamdallaye heeft gewoond met haar echtgenoot (administratief dossier, stuk 5, p.4). Deze verklaring is hoegenaamd niet afdoende ter vergoelijking van voormelde tegenstrijdigheid. Voorts blijkt uit haar gezegden bij de DVZ dat zij wel het onderduikadres gaf waar zij de laatste twintig dagen voor haar vertrek zou hebben verbleven, zodat bezwaarlijk ernstig kan worden genomen dat zij zou hebben begrepen dat werd gevraagd naar haar domicilieadres. Bovendien verklaarde zij, gevraagd naar haar hoofdverblijfplaatsen de voorbije jaren en naar de datum van aankomst en vertrek op die adressen, duidelijk dat zij van haar geboorte tot de laatste twintig dagen voor haar vertrek woonde in de wijk Minière in de gemeente Ratoma (administratief dossier, stuk 12, verklaring, nr.11).

Verzoekster beperkt zich er in het verzoekschrift voorts toe louter te volharden in haar verklaringen aangaande haar ex-vriend, de vader van haar dochter, en deze verklaringen integraal te bevestigen. Zij vermag hiermee de bestreden beslissing geheel niet te weerleggen, die terecht motiveert dat (i) het opmerkelijk is dat zij deze persoon, hoewel deze een belangrijke rol speelde in haar leven en haar asielaanvraag, tijdens het eerste deel van het gesprek bij het CGVS vergat te vermelden; (ii) het niet aannemelijk is dat zij zich tot haar ex-vriend zou richten voor hulp en zij hiervoor geen afdoende verklaring kon bieden; (iii) het uiterst vreemd is dat zij niet eens zou hebben geïnformeerd naar het lot van haar ex-vriend.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangevoerde asielaanvraag.

Het neergelegde medische attest (administratief dossier, stuk 10) kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster vraagt in ondergeschikte orde om haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Zij verwijst naar de argumentatie *sub* 2.1.

2.4. Gelet op de *sub* 2.2. vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt verder niet het minste begin van informatie bij ter weerlegging van de bestreden beslissing en laat deze volledig ongemoeid, daar waar hierin wordt gemotiveerd:

“Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het er immers over eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlamentsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).”

De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig word aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS